ORIGENES
12. Jh. Seite 89v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

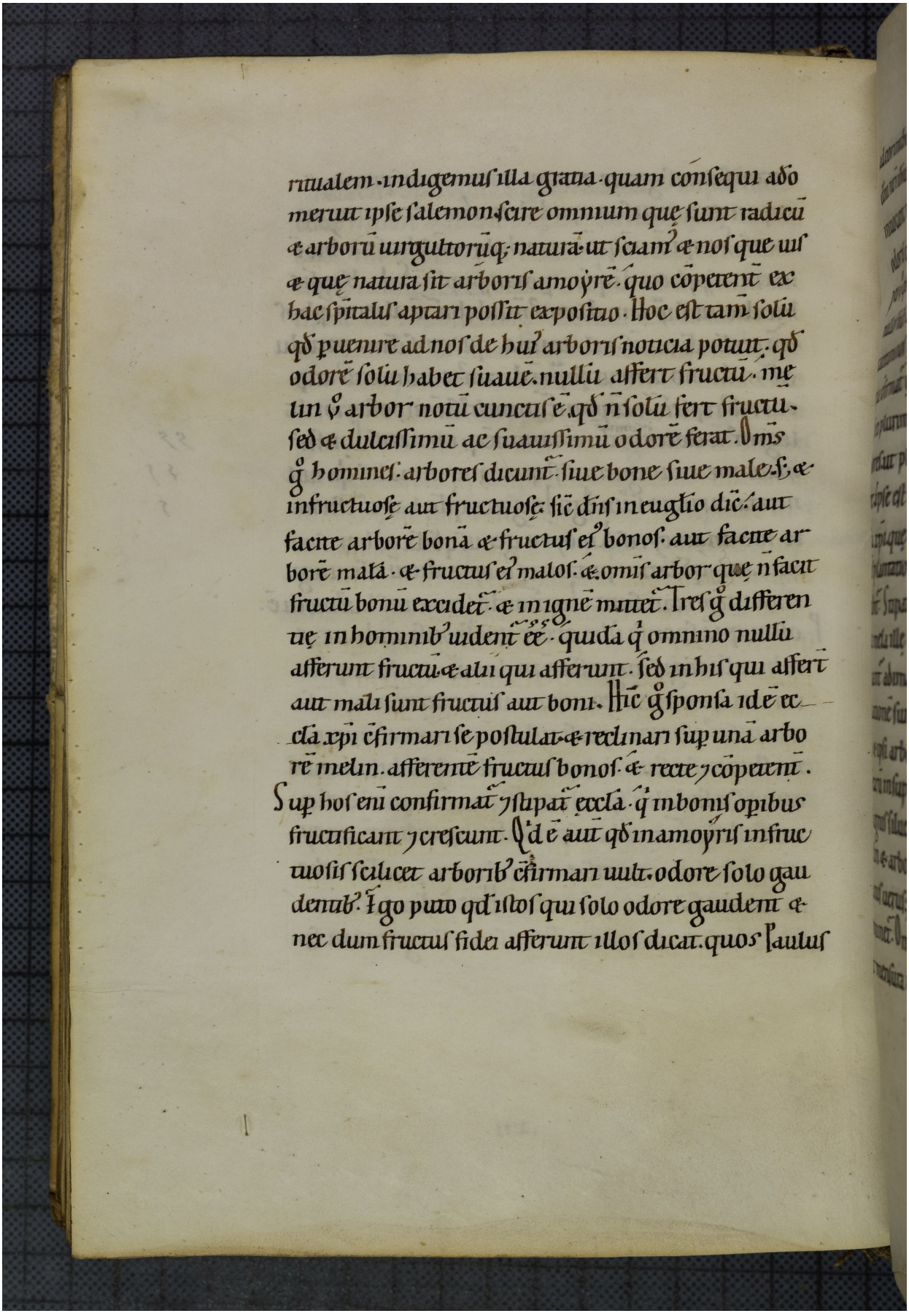

ritualem. indigemus illa gratia. quam consequi ado
meruit ipse salemon scire omnium que sunt radicū
& arborū uirgultorūq; naturā. ut sciam⁹ & nos que uis
& que natura sit arboris amoyrē. quo cōpetent ex
hac spitalis aptari possit expositio. Hoc est tam solū
qd̄ puenire ad nos de hui⁹ arboris noticia potuit. qd̄
odorē solū habet suauē. nullū affert fructū. me
lin v° arbor notū cunctis ē. qd̄ n̄ solū fert fructū.
sed & dulcissimū ac suauissimū odorē ferat. Om̄s
g° homines. arbores dicunt. siue bone siue male. s; &
infructuose aut fructuose: sic dn̄s in euglio dic. aut
facite arborē bonā & fructus ei⁹ bonos. aut facite ar
borē malā. & fructus ei⁹ malos. & om̄is arbor que n̄ facit
fructū bonū excidet. & in ignē mittet. Tres g° differen
tie in hominib⁹ uident ēē. quidā q̄ omnino nullū
afferunt fructū. & alii qui afferunt. sed in his qui affert
aut mali sunt fructus aut boni. Hic g° sponsa id ē ec
cla xp̄i cōfirmari se postulat. & reclinari sup unā arbo
rē melin. afferentē fructus bonos. & recte ⁊ cōpetent.
Sup hos eni confirmat ⁊ stipat eccla. q̄ in bonis opibus
fructificant ⁊ crescunt. Q'd ē aut qd̄ in amoyris infruc
tuosis scilicet arborib⁹ cōfirmari uult. odore solo gau
dentib⁹. Ego puto qd̄ istos qui solo odore gaudent &
nec dum fructus fidei afferunt illos dicat. quos Paulus